

Stockholm 2022-01-27

Justitedepartementet

Enheten för lagstiftning om allmän ordning och säkerhet och samhällets krisberedskap

Svenska Mångkampsförbundets svar på remiss avseende promemorian *Fler vapendelar i jaktvapengarderoben*, Ju2021/03744

Beredda tillfälle därtill får Svenska Mångkampsförbundet ("förbundet") härmed avge följande remissvar.

Anders Emanuelsson, ordförande Svenska Mångkampsförbundet

Om Svenska Mångkampsförbundet

Svenska Mångkampsförbundet organiserar idrottsföreningar inom modern femkamp, militär femkamp och orienteringsskytte. Förbundet är medlem i Riksidrottsförbundet, Svenskt Forum, och representerat i Sveriges Olympiska Kommitté.

Sammanfattning

Förslagen i promemorian rör jaktvapen. Som en följd av den svenska lagstiftningens utformning där vapen för ändamål jakt även får användas till målskytte till påverkar dock regler som rör jaktvapen per automatik även idrottskytte, och därmed även Förbundets verksamhet.

Förbundet menar att det är av vikt att den som utövar idrott (och uppfyller lagens krav på ålder, vandel, förvaring etc) också har möjlighet att inneha och använda de vapen som behövs för idrottens utövande. Den rimligaste lösningen rörande licenspliktiga vapendelar torde vara att låta den som är godkänd som vapenägare också fritt inneha exempelvis extrapipor, växelsatser och slutstycken till de vapen som denne innehar – dessa delar kan ju inte användas separat från de vapen de hör till. Detta gäller oavsett om de vapen vederbörande har tillstånd för innehas för ändamålet jakt eller målskytte

Förslaget om en garderob för vapendelar om 12 pipor och slutstycken innebär de jure en inskränkning jämfört med idag då ingen begränsning finns.

Förbundet nödgas påminna om att riksdagen beslutat (genom tillkännagivande) att vapengarderoberna för jakt- och målskytte ska utökas, inte att definitionen av en garderob ska ändras. Riksdagen har också beslutat att det i vapenlagen ska förtydligas att det vid tillståndsprövningen endast är licenspliktiga vapendelar som ska bedömas. I promemorian skriver regeringen däremot att "de kompletta skjutvapnets lämplighet för jaktändamål" ska bedömas. Det måste anses anmärkningsvärt att istället för effektuera tillkännagivanden från riksdagen skriva att motsatsen ska gälla.

Förbundet **avstyrker** det lagda förslaget om "vapendelsgarderob" till förmån för en sådan som även omfattar växelsatser och som har en sådan omfattning att den inte innebär en begränsning för en aktiv jägare eller skytt.

Förbundet **avstyrker** skrivningen om att "det kompletta skjutvapnets lämplighet" ska bedömas vid tillstånd för ytterligare vapendel till förmån för att riksdagens beslut om att endast licenspliktiga delar ska bedömas vid tillståndshandlingen genomförs.

Bakgrund

I Sverige får vapen för jakt användas för målskytte medan vapen för målskytte inte får användas för jakt. Denna reglering innebär att regler för jaktvapen även påverkar idrottsskyttar och regler för målskyttevapen även jägare.

Den föreslagna regleringen av licensgivning för licenspliktiga vapendelar (pipor, slutstycken) är mer restriktiv än den rådande ordningen de jure där ingen begränsning av antalet av vapendelar finns.

De "garderober" som tidigare införts för jakt- och målskytte i vapenförordningen har trots att det inte var lagstiftarens avsikt, i praktiken kommit att fungera som tak vid licenshanteringen. Även inom garderoberna har licensgivningen ofta varit restriktiv. Förbundet menar att det finns en påtaglig risk att även en garderob för vapendelar kommer att tillämpas på ett sådant sätt. Därmed är det också nödvändigt att ta höjd för detta vid bestämmandet av garderobens omfattning. Polismyndighetens tolkning av garderoben som tak för antalet vapen som en jägare eller idrottsskytt kan få licens för annat än i extrema undantagsfall har därtill föranlett riksdagen att beslutat att vapengarderoberna för jakt och målskytte ska ökas, de beslutet har inte regeringen genomfört.

Angående förslaget om införande av en vapendelsgarderob för jakt.

Förbundet menar att det saknas skäl att begränsa antalet vapendelar en person med vapenlicens får inneha. En extrapipa, ett slutstycke eller växelsats kan inte användas fristående från det vapen det hör till. Licens för dylika kan också endast ges till den som redan har vapen. Några kända negativa konsekvenser av att begränsa antalet vapendelar en person som innehar vapenlicens finns inte heller.

Alla regleringar som rör jakt påverkar som tidigare nämnts även målskyttar då jaktvapen får användas för det senare ändamålet, en begränsning av exempelvis antalet pipor som en person med vapen för ändamål jakt får inneha kan därför innebära ett behov av fler pipor för målskytte. Det är därför av vikt att det vid utformningen av regler görs en helhetsbedömning och hänsyn tas till att samma person kan ägna sig både åt jakt och skytteidrott, och i det senare fallet också åt flera idrottsgrenar.

Förbundet vill även peka på att behovet av exempelvis extra pipor, växelsatser eller andra sådana licenspliktiga reservdelar rimligen torde vara större inom idrott än inom jakt. Därmed är det viktigt att tillståndsgivningen inte görs mer restriktiv för idrottsskyttar än för jägare. Det är exempelvis vanligt inom flera skytteidrotter att skyttar har tränings- och tävlingspipor, detta för att inte vid mängdträning inte i onödan slita på tävlingspipan. Skyttar har också behov av extradelar som reserv för att exempelvis inte riskera att stå utan ett fungerande

vapen inför en tävling. Ju längre licenshanteringstiderna är desto större torde också behovet av reservdelar vara.

Därför får en eventuell vapendelsgarderob, om den inte ska innebära en ytterligare restriktion, inte vara mindre än att även en mycket aktiv skytt eller jägare inte riskerar att begränsas av denna. Förbundet menar vidare att det är angeläget att även växelsatser omfattas av en eventuell garderob, ur licenshänseende bör inte ansökan om en växelsats till ett vapen behandlas mer eller mindre restriktivt än en ansökan om en extra pipa. Erfarenheterna från garderoberna för vapen för jakt och målskytte visar också att det är viktigt att stadga att garderoben inte innebär ett tak, utan att licenser utöver denna inte får bli mer restriktiv än vad som är fallet idag.

Frågan om "lämplighet"

Trots att det varit lagstiftarens avsikt att det ska vara Naturvårdsverket (genom föreskriften om jaktmedel, vilken grundas i jaktlagens §27) som ska avgöra om ett vapen är lämpligt för jakt (ett vapen för målskytte är ju däremot definitionsmässigt lämpligt för ändamålet om det ryms inom den aktuella grenens reglemente) har Polismyndigheten under senare år gjort egna mer restriktiva bedömningar rörande detta vid licenshanteringen.

Detta förhållande har föranlett att Riksdagen tillkännage att det i Vapenlagen ska förtydligas att det endast är de delar som kräver licens som ska bedömas vid licensgivningen. Förbundet finner det anmärkningsvärt att regeringen i detta läge, istället för att genomföra riksdagsbeslutet istället skriver in i promemorian om vapendelsgarderoben att "det kompletta vapnets lämplighet" ska bedömas vid licensgivningen av de pipor och slutstycken som omfattas av denna. Regeringens formulering är även ologisk då exempelvis ett slutstyckes utformning inte på något sätt kan påverka vapens lämplighet för ändamålet ("jakt") och en pipa endast kan göra det i det fall den är av så klen kaliber att det med denna inte är möjligt att uppnå det krav på minsta anslagsenergi för klass 4 som stadgas i Naturvårdsverkets föreskrift (150 J). Om det är detta som regeringen avser med denna skrivning hade det varit lämpligt att explicit ange detta i förslaget.

Förbundet menar att det är viktigt att riksdagens beslut i frågan genomförs och att förtydligandet om att endast är licenspliktiga delar som ska bedömas vid licenshanteringen görs.